

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 364

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 iunie 2010

SUMAR

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 332 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 8/2006 privind instituirea indemnizației pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică

2-3

Decizia nr. 397 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției

3-5

Decizia nr. 405 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. I din Legea nr. 110/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii

5-7

Decizia nr. 447 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.....

7-8

Decizia nr. 590 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă

8-10

Decizia nr. 605 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și ale Legii nr. 49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

10-12

Decizia nr. 621 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

12-13

Decizia nr. 622 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

14-15

Pagina

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 332**

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 8/2006 privind instituirea indemnizației pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 8/2006 privind instituirea indemnizației pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 15.103/3/2008 (nr. vechi 436/2009).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 16 martie 2010 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 23 martie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 15.103/3/2008 (nr. vechi 436/2009), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 8/2006 privind instituirea indemnizației pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică**, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale susține, în esență, că prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 8/2006 sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. Astfel, consideră că instituirea dreptului la o indemnizație lunară doar în beneficiul pensionarilor sistemului public de pensii, care sunt membri ai uniunilor de creatori legal constituite, recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, iar nu și în beneficiul pensionarilor altor sisteme de pensii este discriminatorie, diferența de tratament juridic nefiind justificată obiectiv și rezonabil. Ca urmare, solicită instanței de contencios constituțional să constate că sintagma „sistemului public de pensii” din textul de lege criticat este neconstituțională.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului,

precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autorul excepției solicită, în realitate, o completare a textului de lege criticat, în sensul ca de indemnizația prevăzută de textul de lege criticat să beneficieze, în afară de pensionarii din sistemul public de pensii, și alte categorii de creatori, pensionari ai altor sisteme de pensii.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, acesta aplicându-se în mod egal destinatarilor noimei juridice. De asemenea, consideră că autorul excepției dorește o modificare a soluției legislative criticate, prin extinderea aplicării sale și la alte categorii de persoane.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 8/2006 privind instituirea indemnizației pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2006, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 4/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 16 ianuarie 2007.

Textul de lege criticat are următoarea redactare: „*Prezenta lege reglementează dreptul la o indemnizație lunară în beneficiul pensionarilor sistemului public de pensii, care sunt membri ai uniunilor de creatori legal constituite, recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică.*”

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin inițierea Legii nr. 8/2006, legiuitorul a urmărit instituirea unui beneficiu pentru membrii pensionari ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, având în vedere atât importanța socială a activității de creație, cât și necesitatea creării unor condiții de viață mai bune pentru creatorii de valori spirituale aflați, în majoritatea lor, într-o situație materială precară.

Deși inițial proiectul de act normativ se referea la toți membrii uniunilor amintite având calitatea de pensionari, cu excepția celor care primeau și indemnizație de merit potrivit Legii

nr. 118/2002, ulterior, în procesul de legiferare, aria de aplicare a Legii nr. 8/2006 a fost restrânsă doar la persoanele care au dobândit dreptul la pensie în sistemul public de pensii.

Așa fiind, alături de condițiile prevăzute inițial pentru ca o persoană să se bucure de beneficiul instituit de Legea nr. 8/2006, condiții ce apăreau ca justificate în raport cu obiectivele actului normativ și care se refereau la calitatea de pensionar și calitatea de membru al uniunilor de creatori prevăzute de lege, este introdusă o nouă condiție, privind dobândirea dreptului la pensie în sistemul public de pensii.

Această condiție, care creează o diferențiere între pensionarii având calitatea de membri ai uniunilor de creatori în funcție de sistemul de pensii la care aparțin, ar fi justificată în măsura în care s-ar putea stabili existența unei legături strânse între acordarea indemnizației lunare prevăzute de Legea nr. 8/2006 și calitatea de pensionar în sistemul public. Curtea observă, însă, că, potrivit art. 8 din Legea nr. 8/2006, beneficiul la care face referire textul de lege criticat este asigurat din bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, iar nu din bugetul asigurărilor sociale de stat, la care contribuie

asigurații acestui sistem. De asemenea, din conținutul Legii nr. 8/2006 nu pot fi desprinse alte rațiuni evidente care să justifice diferența de tratament instituită între persoanele pensionate în sistemul public de pensii și persoanele pensionate în alte sisteme de asigurări sociale.

Cu toate acestea, având în vedere ansamblul Legii nr. 8/2006, care, așa cum se arată încă din titlu, circumscrie acordarea indemnizației doar pentru pensionarii sistemului public de pensii, Curtea apreciază că, în realitate, problema pusă în discuție vizează o omisiune legislativă, respectiv o problemă de legiferare pe care doar intervenția legiuitorului o poate complini. Astfel, așa cum reiese și din motivarea Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, textul de lege criticat nu este neconstituțional pentru ceea ce prevede, ci pentru ceea ce nu prevede, respectiv pentru faptul că nu se referă și la alte categorii sociale. În acest context, trebuie amintit că instanța de contencios constituțional nu poate, potrivit competenței sale stabilite prin art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, să completeze textele de lege deduse controlului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 8/2006 privind instituirea indemnizației pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 15.103/3/2008 (nr. vechi 436/2009).

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 397

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și

din cadrul altor unități din sistemul justiției, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 711/88/2009.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 7.830D/2009.

La apelul nominal se prezintă, pentru Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, consilierul Mihaela Adelina Crețu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 7.830D/2009 la Dosarul nr. 7.828D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, sens în care depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 29 septembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 711/88/2009 și nr. 400/36/2009, **Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției.**

Excepția a fost ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 711/88/2009 și de Valentina Moldoveanu, Mona Codreanu, Andreea Georgiana Vână, Mihaela Mirela Ilie, Meri Clinciu, George Fudulea, Isabela Alexandrescu, Luminița Olteanu, Lavinia Monica Popescu, Nuțica Camelia Mazîlu și Raluca Postolea în Dosarul nr. 400/36/2009 al aceleiași instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44, 53, 73, 108 și 115 din Constituție, precum și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece au eliminat sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică acordat prin dispozițiile legale abrogate personalului din organele autorității judecătorești. Pe de altă parte, se susține că ordonanța a fost emisă cu depășirea limitelor stabilite prin Legea nr. 502/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.

Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, textele de lege criticate contravenind art. 44 și 53 din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 31 ianuarie 2007, aprobată prin Legea nr. 247/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 19 iulie 2007.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

„La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă:

a) *Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 18 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare;*

b) *dispozițiile privind salarizarea și alte drepturi ale personalului auxiliar de specialitate din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cuprinse în Legea nr. 56/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale magistraților-asistenți și ale celorlalte categorii de personal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 4 iulie 1996, cu modificările și completările ulterioare;*

c) *orice alte dispoziții contrare.”*

Aceste prevederi de lege sunt raportate la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 — Categoriile de legi, art. 108 referitor la actele Guvernului și art. 115 privind delegarea legislativă. Este invocată și încălcarea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății.

Examinând excepția, Curtea constată că motivele de neconstituționalitate invocate nu privesc textul de lege criticat, ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”, alin. (3) al aceluiași articol stabilind că instanța constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”.

Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzut de lege.

cadrul altor unități din sistemul justiției, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 711/88/2009 al acestei instanțe, și de Valentina Moldoveanu, Mona Codreanu, Andreea Georgiana Vână, Mihaela Mirela Ilie, Meri Clinciu, George Fudulea, Isabela Alexandrescu, Luminița Olteanu, Lavinia Monica Popescu, Nuțica Camelia Mazîlu și Raluca Postolea în Dosarul nr. 400/36/2009 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 405

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. I din Legea nr. 110/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale Legii nr. 110/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, excepție ridicată de Primăria orașului Balș în Dosarul nr. 2.411/184/2009 al Judecătoriei Balș.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, Constantin Dinu, secretar al Primăriei orașului Balș. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul părții prezente solicită admiterea excepției pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.411/184/2009, **Judecătoria Balș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale Legii nr. 110/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii**, excepție ridicată de Primăria orașului Balș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21, 53 și 136 din Constituție deoarece obligația contestatorului de a plăti o cauțiune pentru a i se admite cererea de suspendare a executării constituie o sarcină disproporționată și împovărătoare, de natură a limita accesul liber la justiție, iar dispozițiile din Legea nr. 110/2007 contravin prevederilor art. 120 din Constituție întrucât instituie în favoarea creditorilor instituțiilor publice posibilitatea de a-și valorifica creanțele în condițiile dreptului comun.

Judecătoria Balș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând excepția, Curtea observă că, deși a fost sesizată de instanța de judecată cu neconstituționalitatea Legii nr. 110/2007 în integralitatea ei, în realitate, autorul excepției critică numai art. I din această lege.

Așadar, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. I din Legea nr. 110/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 5 mai 2007.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă: „*Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*”;

— Art. I din Legea nr. 110/2007:

„*Art. 1. — Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, aprobată cu completări prin Legea nr. 288/2002, se modifică și se completează astfel:*

1. *Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«*Art. 1. — Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor publice se achită din sumele aprobate prin bugetele acestora, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.*»

2. *Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«*Art. 2. — Dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau continuă din cauza lipsei de fonduri, instituția debitoare este obligată ca, în termen de 6 luni, să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată. Acest termen curge de la data la care debitorul a primit somația de plată comunicată de organul competent de executare, la cererea creditorului.*»

3. *Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«*Art. 3. — În cazul în care instituțiile publice nu își îndeplinesc obligația de plată în termenul prevăzut la art. 2, creditorul va putea solicita efectuarea executării silite potrivit Codului de procedură civilă și/sau potrivit altor dispoziții legale aplicabile în materie.*»

4. *Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«*Art. 4. — (1) Ordonatorii principali de credite bugetare au obligația să dispună toate măsurile ce se impun, inclusiv virări de credite bugetare, în condițiile legii, pentru asigurarea în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii.*

(2) Virările de credite bugetare prevăzute la alin. (1) se pot efectua pe parcursul întregului an bugetar, prin derogare de la prevederile art. 47 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și ale art. 49 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale.»

5. *După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 5, cu următorul cuprins:*

«*Art. 5. — Creditorul și debitorul pot conveni asupra altui termen decât cel prevăzut la art. 2, precum și asupra unor alte condiții de îndeplinire a oricăror obligații stabilite prin titlul executoriu.*»

Dispozițiile constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 120 privind principiile funcționării administrației publice

locale și art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private în condițiile legii organice.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate în numeroase cauze, prin raportare la aceleași norme constituționale ca și cele invocate în prezenta cauză.

De exemplu, prin Decizia nr. 88 din 26 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 15 martie 2010, și Decizia nr. 248 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 17 martie 2009, Curtea a reținut că aceste prevederi de lege sunt norme de procedură pe care legiuitorul este abilitat să le instituie în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, evident cu condiția ca acestea să nu contravină principiilor consacrate de Legea fundamentală și de normele internaționale.

De asemenea, a mai reținut că instituirea obligației de plată a cauțiunii, ca o condiție a suspendării executării, are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție.

Considerentele și soluțiile deciziilor menționate sunt valabile și în cauza de față.

II. Cu privire la art. I al Legii nr. 110/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, Curtea constată următoarele:

Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 a mai fost supusă controlului de constituționalitate sub aspectul criticat în prezenta cauză, prin Decizia nr. 127 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 16 aprilie 2008, Curtea, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, a reținut că această ordonanță are o evidentă finalitate de protecție a patrimoniului instituțiilor publice, ca o premisă indispensabilă a derulării în condiții optime a activității acestora și, prin aceasta, a îndeplinirii atribuțiilor ce le revin ca parte integrantă a mecanismului statului. Curtea a reținut că ar fi disproportionat și inechitabil a recunoaște creditorilor instituțiilor publice dreptul de a-și valorifica creanțele împotriva acestora în condițiile dreptului comun, cu consecința perturbării grave a activității care constituie însăși rațiunea de a fi a unor asemenea instituții.

Aceste considerente reținute de Curte în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. I din Legea nr. 110/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de

plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, excepție ridicată de Primăria orașului Balș în Dosarul nr. 2.411/184/2009 al Judecătoriei Balș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 447

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Tricot” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.218/258/2009 al Judecătoriei Miercurea-Ciuc.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.218/258/2009, **Judecătoria Miercurea-Ciuc a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Tricot” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul criticat încalcă accesul liber la justiție și dreptul la apărare, deoarece permite instanței de judecată să soluționeze cauza doar pe baza susținerilor subiective ale creditoarei, fără a-și exercita obligația de aflare a adevărului. Or, debitorul se află, astfel, într-o situație dezavantajoasă față de creditor, încălcându-se principiul egalității de arme, debitorul neavând posibilitatea de a-și susține cauza. De asemenea, se arată că procedura somației de plată aduce limitări dreptului debitorului de a exercita căile de atac permise de dreptul comun, deși nu subzistă vreuna dintre situațiile prevăzute de art. 53 din Legea fundamentală.

Judecătoria Miercurea-Ciuc arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textul criticat are următorul conținut: „(1) *Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.*

(2) *Suma ce reprezintă obligația prevăzută la alin. (1), precum și dobânzile, majorările sau penalitățile datorate potrivit legii se actualizează în raport cu rata inflației aplicabilă la data plății efective.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, prin raportare la prevederile art. 20 din Constituție referitoare la raporturile dintre tratatele internaționale în materia drepturilor omului și dreptul intern.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în raport cu critici identice, s-a pronunțat în sensul constituționalității dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 prin numeroase decizii. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 244 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, Decizia nr. 1.043 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 813 din 28 noiembrie 2007, Decizia nr. 1.388 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 29 decembrie 2008, Decizia nr. 1.087 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 6 octombrie 2009, prin care Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate, a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă, utilizabile în prima fază la înscrisuri, completate cu

explicațiile și lămuririle date de părți. Potrivit art. 1 alin. (1) din ordonanță, această procedură se aplică doar în cazul „creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege [...]”. Întrucât ordonanța cuprinzând somația de plată, ce urmează a fi emisă de judecător, se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însușite de părți, este justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare. Rezultă, prin prisma celor de mai sus, că nu sunt încălcate nici prevederile art. 21 din Constituție și nici cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, argumentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Tricot” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.218/258/2009 al Judecătoriei Miercurea-Ciuc.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 590

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „M.A.D.E. Trust” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 434/59/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 434/59/2009, **Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „M.A.D.E. Trust” — S.R.L. din Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dispozițiile legale criticate sunt în contradicție cu prevederile art. 20 și art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât permit unei persoane care nu a avut calitatea de parte la soluționarea în fond a cauzei să formuleze recurs împotriva hotărârii pronunțate de către instanța de fond. Procedura descrisă de art. 60 din Legea nr. 31/1990 prin care se soluționează cererea de înmatriculare și de înregistrare a mențiunilor referitoare la societățile comerciale este, în principiu, o procedură necontencioasă, întrucât nu se urmărește realizarea unui drept potrivit față de o altă persoană, ci urmează să dea efect unei situații juridice nou-create. Aceeași regulă se aplică și în ceea ce privește recursul împotriva încheierii judecătorului delegat, prin care se soluționează cererile în materia societăților comerciale, acesta soluționându-se în cadrul unei proceduri necontencioase. Legitimarea procesuală activă în recursul prevăzut de art. 60 din Legea nr. 31/1990 aparține, în principiu, oricărei persoane care are un interes, așa cum rezultă din interpretarea art. 60 alin. (3), ținând cont de prevederile art. 336 din Codul de procedură civilă. Întrucât decizia instanței de recurs nu mai poate fi atacată, recurentul și intimatul nu mai pot beneficia de protecția juridică oferită de principiul dublului grad de jurisdicție, încalcându-li-se astfel dreptul la un proces echitabil.

Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990: „*Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.*”;

— Art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă: „*Recursul poate fi făcut de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea cererii.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 și art. 21 alin. (3), precum și în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că, prin Decizia nr. 998 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 19 decembrie 2007, a constatat că dispozițiile art. 336 din Codul de procedură civilă reprezintă norme de procedură privind soluționarea recursului în materia procedurii necontencioase, iar conform prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul stabilește prin lege competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora, evident și cu respectarea celorlalte prevederi sau principii constituționale. Faptul că, în temeiul textului de lege criticat, în materie necontencioasă recursul poate fi declarat de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea cererii, nu încalcă, ci dă expresie principiului prevăzut de art. 21 din Constituție, potrivit căruia orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

O aplicare a acestor dispoziții procedurale de drept comun în materia specială a încheierilor judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului o constituie prevederile art. 60 din Legea nr. 31/1990. Astfel, pentru terțul care nu a fost citat și nici nu a participat la desfășurarea procedurii grațioase, termenul de recurs, în temeiul art. 60 alin. (2), este de 15 zile și începe să curgă de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, aceasta fiind singura posibilitate de a i se recunoaște dreptul la calea de atac, de vreme ce încheierea nu se comunică celui care nu a participat la soluționarea cererii. Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Așa fiind, termenul instituit prin textul de lege criticat are în vedere soluționarea procesului cu celeritate, în absența lui calea de atac putând fi formulată oricând, fapt ce ar fi de natură a genera o stare de perpetuă incertitudine în ceea ce privește raporturile juridice stabilite printr-o hotărâre judecătorească, afectând astfel grav stabilitatea și securitatea care trebuie să le caracterizeze.

În ceea ce privește critica referitoare la împrejurarea că textele de lege criticate stabilesc o singură cale de atac împotriva încheierilor pronunțate de judecătorul delegat privitoare la înmatricularea societăților comerciale sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului, Curtea reține că, în conformitate cu prevederile art. 126 și 129 din Constituție, stabilirea competenței instanțelor judecătorești, a procedurii de judecată, precum și a condițiilor de exercitare a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești intră în competența exclusivă a legiuitorului. Accesul liber la justiție nu are semnificația că

acesta trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

În acest sens este, de altfel, și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, care, prin numeroase decizii, a statuat că accesul liber la justiție nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite, în considerarea unor situații deosebite, precum și că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac. Astfel, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea a statuat că semnificația art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia accesul la justiție nu poate fi îngădit prin lege, este aceea că nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau grup social. Însă legiuitorul

poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Curtea mai constată că nici reglementările internaționale în materie nu impun un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac, prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevăzând asigurarea posibilității unui recurs efectiv la o instanță națională.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „M.A.D.E. Trust” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 434/59/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 605

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și ale Legii nr. 49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și a dispozițiilor Legii nr. 49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Costel Nănauc în Dosarul nr. 4.435/303/2009 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că

dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.435/303/2009, **Tribunalul București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, precum și a dispozițiilor Legii nr. 46/2006**, excepție ridicată de Costel Nănauc în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, potrivit normelor constituționale invocate, infracțiunile și pedepsele se stabilesc de Parlament prin lege organică, iar art. 141 din Codul penal prevede că sunt norme penale doar dispozițiile din legi și decrete. Dispozițiile criticate sunt, prin urmare, neconstituționale, deoarece reglementează, pe calea ordonanței de urgență, o infracțiune. În opinia autorului excepției este exclusă adoptarea de ordonanțe de urgență în domeniul legii organice, iar legea care aprobă o ordonanță de urgență neconstituțională este, la rândul său, neconstituțională.

Tribunalul București — Secția a II-a penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției, acesta îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, precum și ale Legii „nr. 46/2006”. Din examinarea considerentelor încheierii de sesizare, precum și a concluziilor scrise depuse de autor în dosarul instanței de judecată, în care se menționează expres, cu privire la legea criticată, că aceasta este „de aprobare a ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002”, rezultă că obiect al excepției îl constituie art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și Legea nr. 49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 20 martie 2006, astfel încât cu privire la aceste texte, respectiv act normativ, Curtea urmează a se pronunța prin prezenta decizie.

Textele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 criticate au următorul cuprins:

— art. 86: „(1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv sau al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (2) se sancționează și persoana care încredințează cu știință un autovehicul sau tramvai, pentru conducerea pe drumurile publice, unei persoane care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) sau unei persoane care suferă de o boală psihică ori se află sub influența alcoolului sau a unor produse ori substanțe stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora.”;

— art. 87: „(1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și persoana care conduce un autovehicul sau un tramvai și care se află sub influența unor substanțe ori produse stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora.

(3) Substanțele sau produsele stupefiante, precum și medicamentele cu efecte similare acestora se stabilesc de către Ministerul Sănătății Publice, iar lista acestora se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) efectuează transport public de persoane, transport de substanțe sau produse periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unei persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoare de la 2 la 7 ani.

(5) Refuzul, împotrivirea ori sustragerea conducătorului unui autovehicul sau al unui tramvai ori a instructorului auto, aflat în procesul de instruire, sau a examinatorului autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, de a se supune recoltării probelor biologice sau testării aerului expirat, în vederea stabilirii alcoolemiei ori a prezenței de produse sau substanțe stupefiante ori a medicamentelor cu efecte similare acestora, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.”

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, potrivit cărora infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora se stabilesc prin lege organică.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai fost examinate de Curtea Constituțională în raport cu prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 245 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 14 iulie 2005 prin care Curtea, făcând referire la jurisprudența sa constantă în materie, a statuat că interdicția de a emite ordonanțe în domeniul legilor organice privește exclusiv ordonanțele adoptate în temeiul unei legi speciale de abilitare, nu și ordonanțele de urgență.

Pentru aceste motive, este neîntemeiată critica dispozițiilor art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 195/2002, cât și a legii de aprobare a aceleiași ordonanțe de urgență, în sensul că normele imperative ale art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție ar exclude reglementarea, pe calea ordonanței de urgență, a infracțiunilor. Totodată, cu privire la critica dispozițiilor Legii nr. 49/2006, se constată că adoptarea acestei legi s-a realizat cu respectarea dispozițiilor art. 115

alin. (5) teza finală din Constituție, potrivit căreia „Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1)”, acest din urmă text constituțional stabilind că „legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere”.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și a dispozițiilor Legii nr. 49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Costel Nănăuc în Dosarul nr. 4.435/303/2009 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,

Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 621

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Tudorică Barbu în Dosarul nr. 8.794/302/2009, de Valentin Florin Ursache în Dosarul nr. 11.627/302/2009 și de Nicolae Cristoloveanu în Dosarul nr. 11.628/302/2009 ale Judecătorei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 8.051D/2009, nr. 8.080D/2009 și nr. 8.081D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 8.080D/2009 și nr. 8.081D/2009 la Dosarul nr. 8.051D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 19 octombrie 2009 și 2 noiembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 8.794/302/2009, nr. 11.627/302/2009

și nr. 11.628/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Tudorică Barbu, Valentin Florin Ursache și Nicolae Cristoloveanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 22 alin. (1) referitoare la dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, deoarece sintagma „în mod excepțional” lasă loc arbitrarului în activitatea comisiei de individualizare a regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului a trimis puncte de vedere în dosarele nr. 8.080D/2009 și nr. 8.081D/2009 în care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele

judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul cuprins:

„În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu prevederile Legii fundamentale invocate în prezenta cauză.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 1.315 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 23 decembrie 2008, și Decizia nr. 180 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că dispozițiile care reglementează regimurile de executare a pedepselor privative de libertate, inclusiv cele referitoare la procedura schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate, nu stabilesc privilegii sau discriminări.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

În prezenta cauză se mai invocă și încălcarea art. 22 alin. (1) din Constituție privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică al persoanei, cu motivarea că aceasta se datorează aprecierii arbitrare a organelor administrative din cadrul penitenciarului. Asemenea critică nu poate fi reținută, deoarece vizează modul de interpretare și aplicare a legii de către comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, aspect care excedează competenței Curții Constituționale. De altfel, potrivit art. 26 alin. (1) și (5) din Legea nr. 275/2006, schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se dispune de judecătorul delegat, prin încheiere motivată, iar nu de comisia din cadrul penitenciarului. În plus, în temeiul art. 26 alin. (8) din același act normativ, împotriva acestei încheieri persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, cadru în care, beneficiind de garanțiile stabilite de lege, poate formula toate apărările pe care le consideră necesare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Tudorică Barbu în Dosarul nr. 8.794/302/2009, de Valentin Florin Ursache în Dosarul nr. 11.627/302/2009 și de Nicolae Cristoloveanu în Dosarul nr. 11.628/302/2009 ale Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 622

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Petrișor Duduianu în Dosarul nr. 7.754/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală, de Aron Ionuț Ducea în Dosarul nr. 18.982/215/2009 al Judecătoriei Craiova — Secția penală, de Dănuț Gheorghe în Dosarul nr. 15.674/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală, de Marin Buzatu în Dosarul nr. 32.955/215/2009 al Judecătoriei Craiova — Secția penală și de Niculae Ioniță Bobe în Dosarul nr. 15.775/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 8.052D/2009, nr. 8.146D/2009, nr. 176D/2010, nr. 323D/2010 și nr. 327D/2010 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 8.146D/2009, nr. 176D/2010, nr. 323D/2010 și nr. 327D/2010 la Dosarul nr. 8.052D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 22 octombrie 2009, 3 noiembrie 2009, 26 ianuarie 2010, 19 ianuarie 2010 și 3 februarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 7.754/302/2009, nr. 18.982/215/2009, nr. 15.674/302/2009, nr. 32.955/215/2009 și nr. 15.775/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală și Judecătoria Craiova — Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 și, respectiv, art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea**

pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Petrișor Duduianu, Aron Ionuț Ducea, Dănuț Gheorghe, Marin Buzatu și Niculae Ioniță Bobe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 22 alin (1) referitoare la dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, deoarece sintagma „în mod excepțional” lasă loc arbitrariului în activitatea comisiei de individualizare a regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală și Judecătoria Craiova — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului a transmis punctul său de vedere în Dosarul nr. 8.052D/2009 și apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 22 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul cuprins:

„(1) *Regimul închis se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 15 ani.*

(2) *În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.*

(3) *Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim închis sunt cazate, de regulă, în comun, prestează muncă și desfășoară activități educative, culturale, terapeutice, de*

consiliere psihologică și asistență socială în grupuri, în interiorul penitenciarului, sub pază și supraveghere.

(4) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim închis pot presta munca și în afara penitenciarului, sub pază și supraveghere continuă, cu aprobarea directorului penitenciarului.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu prevederile Legii fundamentale invocate în prezenta cauză.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 1.315 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 23 decembrie 2008, și Decizia nr. 180 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că dispozițiile care reglementează regimurile de executare a pedepselor privative de libertate, inclusiv cele referitoare la procedura schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate, nu stabilesc privilegii sau discriminări.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția

și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

În prezenta cauză se mai invocă și încălcarea art. 22 alin. (1) din Constituție privind dreptul la integritate fizică și psihică al persoanei, cu motivarea că aceasta se datorează aprecierii arbitrare a organelor administrative din cadrul penitenciarului. Asemenea critică nu poate fi reținută, deoarece vizează modul de interpretare și aplicare a legii de către comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, aspect care excedează competenței Curții Constituționale. De altfel, potrivit art. 26 alin. (1) și (5) din Legea nr. 275/2006, schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se dispune de judecătorul delegat, prin încheiere motivată, iar nu de comisia din cadrul penitenciarului. În plus, în temeiul art. 26 alin. (8) din același act normativ, împotriva acestei încheieri persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, cadru în care, beneficiind de garanțiile stabilite de lege, poate formula toate apărările pe care le consideră necesare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Petrișor Duduianu în Dosarul nr. 7.754/302/2009 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală, de Aron Ionuț Ducea în Dosarul nr. 18.982/215/2009 al Judecătoria Craiova — Secția penală, de Dănuț Gheorghe în Dosarul nr. 15.674/302/2009 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală, de Marin Buzatu în Dosarul nr. 32.955/215/2009 al Judecătoria Craiova — Secția penală și de Niculae Ioniță Bobe în Dosarul nr. 15.775/302/2009 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

